

De eerste 4 dagen door Frankrijk op weg naar Spanje

Het is altijd weer wennen zo'n eerste reisdag in de camper.

Voordat je weg bent, heb je al 27 keer heen en weer gelopen om alle spullen die je mee wilt nemen (ik neem deze keer niet veel mee) in het campertje te stouwen.

Alles paste en het wordt inderdaad steeds minder. De garage is zelfs half leeg. Maar dat komt onderweg wel goed :). Op de eerste reisdag is het toch na iedere stop weer goed nadenken: zoals zijn alle kastjes dicht? De koelkast op accu en op slot? Het trapje in naar binnen? Alle ramen gesloten? Maar alles went heel snel.

Woensdag 14 september 11.45 uur reden we weg. Het weer speelde goed mee want het is droog. We tuffen heerlijk door. En nemen uit nostalgie de rondweg van Parijs. Vroeger een crime maar tegenwoordig (met behulp van TT) een fluitje van een cent. De eerste overnachting was in **Crespin**, Noord Frankrijk. Bij aankomst op de camperplaats is het nog steeds heerlijk weer met 25 gr. en we genieten van een wijntje en biertje in het late middagzonnetje.

In dit reislog beschrijven we niet de bijzonderheden van de camperplaatsen zoals: zijn er voorzieningen en zo ja welke of welke coördinaten heeft de camperplaats?

Ben je daarin geïnteresseerd klik dan op de pagina dagverslagen op de website op de link bijzonderheden camperplaats. Dit is echter niet voor iedereen boeiend dus doen we het op deze manier.

Donderdag kwamen we na een relaxte reisdag aan op de camperplaats in **Marboué**.

Leuke plaats maar erg klein dus na twee straten doorgelopen te hebben stonden we alweer voor de camper.

Vrijdag was het gewoon **Hollands weer** en wat dat betekent weten we allemaal onderhand wel. Regen. Maar goed we zitten toch de hele dag in de camper. We hadden nog een "leuk" geintje bij het vertrek. Na eerst het afvalwater te hebben geloosd en het toilet te hebben gereinigd gooiden we 2 euro in de sanizuil. Daarvoor kan men gedurende 10 min. water tanken. Nu was onze tank nog voor 50% gevuld zodat we aan 5 min. ook voldoende hadden. Maar het duurde toch wel erg lang voordat de tank een seintje gaf: ik ben vol. Wat daar de reden voor was zagen we toen we camper ingingen. De vloer stond blank: hoe kwam dit nu weer ? Nu zo: in de stalling staan altijd de watertank en boiler open. Alle doppen er af. En ja hoor, je raadt het natuurlijk al. Die van de schoonwatertank lagen nog mooi op de paardendecken "op" de watertank. En het water liep er aan de bovenkant gewoon uit. Stom, stom stom Maar een ding dat overkomt ons nooooooit meer.

We kwamen wel droog en zelfs met een zonnetje aan in **Saint Yrieux sur Charente** waar de inmiddels opgeheven camperplaats aan een prachtig plan d'eau ligt. Maar opgeheven betekent voor campers niet dat ze er niet gewoon gaan staan. Er zijn alleen geen voorzieningen. Maar die hebben we gewoon allemaal aan boord.

Zaterdag de laatste reisdag door Frankrijk. Ook vandaag valt er veel regen. We willen niet weten hoe het in Holland is. (Het zal toch niet zo zijn dat?)

Eindelijk zijn we in Spanje en stoppen in het plaatsje **Zumaia**. Een klein dorpje naast San Sebastian ofwel Donostia. Met een camperplaats aan een rivier. Niet veel te beleven maar met dit weer is het nergens leuk, toch? Er staan een aantal Spanjaarden die in de regen staan te vissen. Ze vangen behoorlijk wat. 's-Avonds wordt het op de grill gebakken. Ruikt heerlijk.

Zondag vertrekken we richting Santander. Aan de kust is de spaanse camping El Helquero in Ruiloba ons doel. Het weer is bar en boos vandaag. De kustplaatsjes die op het programma stonden slaan we vanwege het zeer slechte weer over. Jammer maar we hebben ze op onze Picos reis al eens bezocht. Erg gezellig met leuke terrasjes. Op de camping is WIFI en een wasmachine en die hebben we alle twee nodig.

[Verslag vanuit Santiago de Compostela](#)

Het is vandaag **dinsdag 20 september** en we zijn aangekomen in Santiago de Compostela

Maar eerst even een kleine terugblik:

Nadat we **zondagmiddag** op de camping El Helquero in Ruiloba waren aangekomen en de nodige klusjes van huishoudelijke aard hadden afgerond konden we via WIFI alle mailtjes en kranten binnenhalen, de site bijwerken en een aantal mensen via Skype bellen. Het plan was om maandag via binnenwegen naar **Tui** te gaan maar de afstand was dermate groot dat we een tussenstop ingelast hebben in Burela.

Maandag 19 september een prachtige dag gehad. Mooi weer, schitterende route, we hebben de AS 114 route door het **Picos** bergstreek gereden. Deed ons weer denken aan de reis die we in het voorjaar van 2006 maakten. Gestopt in het havenplaatsje **Cudillero**, die met subsidie van de EU prachtig is gerenoveerd, hebben daar onze eerste Menu del Dia gegeten. De route vandaag is heel afwisselend. We zien al de nodige pelgrimslopers op weg naar Santiago de Compostella. Staan op een aardige plek voor het parkje van het ziekenhuis in Burela.

Dinsdag 20 september, vandaag niet al te veel km. gereden maar wel door een heel erg mooie streek en via de gele binnenwegen. We staan op de camping As Canselas in Santiago de Compostela en pakken nadat we camper hadden neergezet de bus naar het centrum in S.d.C. We krijgen een heel andere indruk dan tijdens het vorige bezoek (2006). Maar een zonnetje scheelt heel veel. We maken een stadstour met een klein stadstreintje en zien nu pas hoe uitgebreid en mooi S.d.C. is. Dat er ook een grote universiteit is wisten we niet. Er zijn veel terrasjes en eettentjes en dat komt goed van pas. Kortom een hele fijne dag. Morgen weer verder richting Portugal?

Woensdag 21 september, Vandaag inderdaad weer verder richting Portugal. We vertrekken laat in de ochtend gewoon op ons gemak. We hoeven niet al te veel km te rijden dus waarom zouden we ons haasten? In de middag breekt het zonnetje door en wordt een prachtige dag. De coördinaten van de camping Quinta Bagoada kloppen niet helemaal want we worden door TomTom niet naar Vila Nova de Cerveires gestuurd. Navraag bij een BP

gasdepot (wat een toeval onze gasfles had die ochtend aangegeven: ik doe het niet meer, dus we konden hem daar zo omruilen) bracht ons weer enigszins op het juiste pad. Alleen ging de route door de bergen over met kinderkopjes geplaveide weggetjes. Soms uitstappen en aan een paar mensen de bekende weg vragen. Is soms erg lastig. De mensen hier spreken geen woord over de grens. Maar we zijn er gekomen en het was de moeite waard. Een betoverende plek met prachtige uitzichten. Aan de ene kant de bergen en aan de andere kant de grensrivier de Minho en over de rivier ligt Spanje. 's- Avonds met ondergaande zon levert dat prachtige plaatjes op. We zijn de enige gasten dus voor eigenaar Ger en vaste gast Ide een welkome afwisseling. Ook de vijf honden begroeten ons hartelijk. Hier kunnen we wel een aantal dagen doorbrengen. Om een idee van de camping te krijgen: er is een website <http://www.quintabagoada.nl/>

Donderdag 22 september, 's-Morgens is het wat mistig maar de temperatuur is goed. In de loop van de middag als de zon doorbreekt is het zeer aangenaam op de camping en we dan ook heerlijk in heerlijk in het zonnetje. Wie doet ons wat.

Vrijdag 23 september, vandaag een fikse wandeling gemaakt naar het dorp Cerveires. 1 uur naar beneden ging nog wel. Het dorp heeft een leuk centrum en blijkt zomers een toeristische trekpleister te zijn. We zien grote parkeerplaatsen met toiletten en denken dan gelijk. Hé, hier kunnen we ook met de camper staan. Er hangen aankondigingen van een triatlon die zondag wordt gehouden en een oogstfeestoptocht die voor zaterdag op het programma staat. Leven genoeg dus in het dorp. De terugtocht gaat iets minder soepel want de paden gaan soms wel erg steil omhoog. Af en toe stoppen we en bij een van die stops zien we een kleine schuur waar druiven worden geperst. Een vrouw met een grote pers en een man stond in een grote bak druiven te selecteren om die vervolgens in de pers van de vrouw te gooien. We mochten binnenkomen en foto's maken. Dat laatste gaat jammer genoeg niet helemaal vlekkeloos meer want gisteren is mijn fototas in de camper van de bank af gevallen en is mijn lens kapot gegaan. Kan alleen nog maar foto's maken met mijn telens en dat is in een kleine ruimte niet zo'n succes. Is ontzettend balen dus. Niet al te veel foto's deze reis. Jammer maar niets aan te doen.

We gaan morgen, zaterdag dus deze wandeltocht naar beneden nog een keer maken voor de wekelijkse markt. Dat hebben we inderdaad gedaan. Erg leuke markt met heel veel kleding maar helaas weinig aardewerk. We zijn op zoek naar een Portugese haan voor in de tuin. Niet geslaagd maar dat zal zeker nog wel ergens in Portugal gaan lukken. 's- Avonds zijn met samen met Ide naar het dorp gegaan voor het folkloristisch oogstfeest de **Desfolhada** genaamd. Een feest met zang, dans en muziek. Erg leuk om te zien. Jammer alleen dat het regende. Hoogtepunt van het feest was het moment dat een boerenkar vol hooi en maiskloven getrokken door 2 versierde stieren met grote horens met plein op werd gereden. Erg leuk om mee te maken en een perfecte afsluiting van ons verblijf in V.N. de Cerveira. Morgen, zondag trekken we verder richting **Braga**.

Zondag 2 oktober voor vandaag een leuke fietstocht uitgezet. Vanaf de camping in **Coimbrão** via een binnenweg naar **Vieira de Leiria**. We zien in het dennenbos veel bomen waarvan een stuk schors is weggehaald zodat de hars in een aangebracht bakje loopt. Hars

wordt verwerkt in diverse producten zoals verf, lijm, papier en cosmetische artikelen. Het laatste stuk is erg steil en in deze warmte is dat wel erg spannend. Dus dat werd een terrasje in de schaduw opzoeken. Verder naar **Praia de Vieira** wat een erg leuke plaats bleek te zijn. Dat vinden ook een heleboel Portugezen aan de druk bezette eettentjes te zien. Vaste gewoonte in het weekend? We vinden gelukkig nog een plekkie en eten heerlijk gegrilde sardines. Dan een uurtje bakken op het strand en dan gaat de fietstocht verder via **Praia de Pedrógão** naar de camping terug in **Coimbrão**. Het laatste stuk rijden we wel op een tweebaansweg zonder apart gedeelte voor de fietsers. Duco wordt bijna van de weg gereden door een auto die niet kan uitwijken omdat er ook een tegenligger aankomt. Wachten is blijkbaar te veel gevraagd. Zijn stuur wordt aangetikt door de rechter buitenspiegel. Omdat Duco zijn stuur toevallig stevig beet had liep alles met een sisser af. De auto reed door, maar de buitenspiegel zal wel zijn beschadigd.

De omgeving is hier prachtig. Het is alleen erg jammer dat de Portugezen weinig op hebben met het milieu. Ze gooien alles, maar dan ook alles, langs de kant van de weg. Het ligt bezaaid met flessen, blikjes en papier. Vreselijk vinden we dat.

Maandag 3 oktober verkassen we naar de camperplaats in **Praia de Pedrógão**. Het is een fantastische plek die erg geliefd is bij de campers. We hebben er een prachtige uitzicht op het strand en de Atlantische Oceaan. Het is prachtige weer 31 gr. maar wel met een heerlijk windje. Vandaag een rustdag. FF bijkomen nadat we 2 dagen in de warmte hebben gefietst.

Dinsdag 4 oktober

Bij het opstaan is het nogal heilig. Maar we zien wel dat het zonnetje zijn best doet om door heen te breken wat zeker gaat lukken.

Gisteren bij aankomst zagen we al een paar vissersboten op het strand liggen en ook een paar op zee. Vandaag hebben we uitgebreid kunnen volgen op welke traditionele manier hier nog wordt gevestigd. Op onze reizen hebben we toch al wat technieken kunnen bewonderen. Maar dit hadden we nog nooit gezien. Uiteraard geen trawler met een hele visfabriek aan boord maar gewoon alles met de hand en de hele familie werkt mee.

's-Morgens gaat er een vissersboot met een sleepnet en twee heel lange touwen, toch zeker 2 a 3 km ver, de zee op. Het sleepnet wordt uitgeweid met aan de 2 punten elk een touw. De vissersboot brengt nu het andere uiteinden van de 2 touwen naar het strand waar 2 tractoren ieder een touw binnen halen. Daar zijn ze wel een paar uur mee bezig. Het resultaat was zeker die dag de moeite waard. Het waren in hoofdzaak sardines die werden gevangen. Op het strand kon je al een maaltje sardines bij afslag kopen.

We hebben er een filmpje van gemaakt en op [You Tube](#) gezet die je kunt bekijken door op het onderstreepte woord You Tube te klikken.

Woensdag 5 oktober gaan we in de ochtend eerst naar de overdekte markt om groente en fruit te kopen. Slechts twee kraampjes in de hele hal. Ook hieraan kun je zien dat het seizoen voorbij is. Maar we kunnen alles kopen wat we nodig hebben. Het is een komen en gaan op de camperplaats maar gemiddeld staan er toch zo'n camper of 20. Het is vandaag

opvallend druk in het plaatsje. Ook op het strand veel gezinnen met kinderen. Vrije dag? Nee, het blijkt een nationale feestdag te zijn. Dag van de Republiek. Het is te merken in ons favoriete koffietentje. 's-Middags gezellig zitten praten en borrelen met een stel Ned. uit Rotterdam. Ze reizen al heel wat jaartjes door Spanje en Portugal en we krijgen van hen heel wat tips over plekken die de moeite waard zijn om te bekijken. Altijd handig.

Donderdag 6 oktober na de camper te hebben opgeruimd en wat boodschapjes heerlijk in de zon zitten lezen. Het is vandaag 25 gr. maar wel een straf windje dus naar het strand gaan zit er niet in. Voor de camper is het echter heerlijk. 's-Avonds komt er wat bewolking opzetten wat een schitterende zonsondergang tot gevolg heeft. Elk nadeel heeft z'n voordeel. Morgen trekken we weer verder. Doel is het plaatsje Nazaré.

Vrijdag 7 oktober we rijden langs de kustroute van de **Estremadura** en we voelen ons weer Remy. Dit is echt een prachtig gedeelte van Portugal. De wegen hier zijn heel goed, waarschijnlijk aangelegd met EU geld. De kustplaatsjes waar we door heen rijden zijn uitgestorven. Heel veel huizen en appartementen staan te koop. **Nazaré**, een leuk visserdorp gelegen aan een prachtig strand omgeven door hoge rotsen, heeft veel van zijn traditionele karakter behouden. Vrouwen lopen hier in jurken of rokken met veel lagen en verkopen noten of poffen kastanjes. We zien veel "oude" vrouwen en mannen. De boulevard is lang en levendig. Met een kabelspoorwiel gaan we 110 m omhoog naar het hoger gelegen Sitio. Boven op de rand van de rotsen staat de **Ermida da Memoria** een prachtig klein kapelletje geheel betegeld met blauw-witte tegels. De legende wil dat Maria hier heeft voorkomen dat **Dom Fuas Roupinho** en paard in 1182 in dichte mist van de rotsen afsprongen. In de barokkerk **Nossa Senhora de Nazaré** zijn mooie 18de eeuwse tegels te bewonderen en een prachtig schilderij dat de miraculeuze redding laat zien.

Zaterdag 8 oktober we rijden door de duinstreek van de **Estremadura**. Heel erg mooi is het hier. Omdat er een omleiding is rijden we over wel erg smalle weggetjes maar dan zie je ook wat. Schattige huisjes, mooie, in deze streek bekende, molens en hebben we een perfect uitzicht op de Atlantische Oceaan. In het kustplaatsje **São Martinho do Porto**, gelegen aan een mooie baai, hebben we koffiestop. Dan op naar **Obidos**. We staan op een mooie camperplaats dat ligt naast het kilometers lange aquaduct met uitzicht op het kasteel en de vestingmuren. Heel gaaf dus.

's-Avonds kwam de CPbeheerder geld ophalen en maakte een opmerking over tulpen en molens. Wij gaven hem een paar delftsblauwe klompjes aan een rood/wit/blauw koordje. Vond hij erg leuk. De volgende ochtend vonden we een zak met heerlijke appels met een briefje erbij met de tekst: we don't have tulips windmills or wooden shoes, but we have good fruits Enjoy our apple. Vonden we erg leuk.

Zondag 9 oktober gaan we via de **Porta da Vila** (zuidpoort), die van binnen is verfraaid met 18de eeuwse tegels het stadje **Obidos** binnen. Langs een weg met aan weerskanten souvenirshops komen we bij de oude Santa Maria kerk met een pelourinho (schandpaal) in Manuelstijl. In deze kerk trouwde Alfonso V in 1441 op tienjarige leeftijd met zijn achtjarige nichtje Isabel. Daar moet je toch niet aan denken. Ze hadden gewoon moeten knikkeren of tolleren, toch? Het kasteel is nu een hotel en eigenlijk is er verder niet veel te beleven in het stadje dat wel heel fotogeniek is en erg gezellig is.

Bekend ook om zijn kersenlikeur dat overal in het stadje kan worden geproefd geschonken in kleine chocolade bakjes. Erg lekker :)

Maandag 10 oktober twee dagen is genoeg voor **Obidos** vonden we en gaan weer verder langs de Portugese kust. Op naar **Peniche**, een 16de eeuwse havenstadje met goede visrestaurantjes. In deze stad staat het **Fortaleza**, dat tijdens het bewind van Salazar werd gebruikt als gevangenis. Het is nu een museum, maar helaas pindakaas: op maandagen zijn alle musea gesloten. Dan op naar **Cabo Carvoeiro** waar je een onwijs uitzicht moet hebben op de grillige kust en, als je geluk hebt hele hoge golven kunt zien. Nu die grillige kust is inderdaad prachtig maar het getij en de wind werkte v.w.b. de hoge golven niet mee. Er staat wel een heel mooi kerkje de **Nossa Senhora de Remédios**, waarvan het interieur is voorzien van 18de eeuwse tegelpanelen over het leven van Maria. Heel mooi.

En toen op naar ons reisdoel van vandaag **Praia de Areia Branca**, wat wit zandstrand betekent. Een stadje met allemaal vrije nieuwe, prachtige, huizen. Je zou niet zeggen dat Portugal een arm land is. Men rijdt in dure, vrij nieuwe wagens en de huizen zijn schitterend. Wat wel opvalt is dat er heel veel huizen te koop staan. We staan op een parkeerplaats aan het strand met douches en toilet voor de deur en een leuk koffieshopje waar we op internet kunnen. Dus wat wil een mens nog meer? Mooi weer? Nu dat hebben we ook. Het is nu 30 gr. een strakblauwe hemel. Dus mensen, geen medelijden met ons hebben hoor :) Er is hier genoeg te zien en te beleven. Vanaf de boulevard starten er een aantal **GR** wandelroutes en er zijn veel golfsurfers bezig hun kunsten te vertonen. We zullen ons niet vervelen. Hier blijven we een paar dagen.

Zondag 16 oktober, we hebben het de afgelopen week fantastisch gehad hier in **Praia da Areia Branca**. Wat is het hier zalig. Een betere plek kun je niet wensen. Mooi weer, perfecte plek direct aan het strand met tentjes waar je heerlijk kunt eten en ff wat drinken.

We hebben de **GR** wandelroutes gelopen en ook een heerlijk strandwandelingen gemaakt tot aan een punt waar de rotsen het onmogelijk maakten om door te gaan. Het strand is hier ontzettend breed met wit zand, afgewisseld door rotspartijen van omgeven door hoge kliffen. De zee is hier wel gevaarlijk, sterke stromingen en hoge golven. Er wordt dan ook heel weinig gezwommen. Wel veel golfsurfers proberen de hoge golven te bedwingen met hun surfplanken. Dat is een enorm leuk schouwspel en lijkt ons erg moeilijk. Tegen 7 uur in de avond wordt het drukker langs het strand. Dan gaan de Portugezen met de hele familie ff een frisse neus halen en dat ziet er enorm gezellig uit.

Maar vandaag gaan we met de camper een rondje maken. Even het binnenland in. Via **Lourinha, Ribamar** naar **Ericeira**, waar je de kanjers op het gebied van golfsurfen aan het werk kunt zien, als het weer en getij mee zit tenminste, en verder via **Mafra** en **Torres Vedras** weer richting Lourinha en **Praia da Areia Branca**, de thuishaven.

Het plan was om ergens onderweg lekker te gaan eten maar dat is er niet van gekomen. Daaraan kun je goed merken dat we in het naseizoen met vakantie zijn. Veel tentjes gesloten. Dus uiteindelijk kwamen we gewoon op ons eigen terras te zitten bij **Foz** met een geweldig uitzicht op de Atlantische Oceaan. En tot onze verrassing zat ook Gerard er, een man die we gedurende 2 dagen al regelmatig tegenkomen en met wie we heel gezellig kunnen kletsen en borrelen. Hij zit op de naastgelegen camping in een tentje.

Maandag 17 oktober, het weer is een beetje aan het omslaan. 's-Morgens is het dik bewolkt en er hangt mist boven de zee. Maar een uurtje later is het toch weer prachtig met een blauwe lucht en een zonnetje. Het is weer tijd om verder te gaan. We gaan naar **Alcácer do Sal**, het plaatsje aan de rivier de **Sado** met de vele ooievaarsnesten (op deze tijd van het jaar natuurlijk niet). We zijn hier in voorgaande jaren als diverse keren geweest en het kleine stadje blijft ons bekoren.

Alcácer do Sal is sinds we de laatste keer hier waren wel wat veranderd. De plek aan de Sado waar we met de camper stonden is uitgebreid met een appartementencomplex en een plek waar jongeren met hun skateboard zich kunnen uitleven. Veel drukker dus. Maar voor een nachtje niet zo belangrijk. De straten in het oude gedeelte maken jammer genoeg een verwaarloosde indruk. Veel panden staan leeg en de oude winkeltjes die er nog gehuisvest zijn staan ook op de nominatie om opgeheven te worden. Erg jammer. De gemeentecamping die op een hoog gelegen punt ten noorden van Alcácer ligt, is nog wel precies hetzelfde en daar is het prima toeven. We hebben er een hele mooi plek met zon (30gr) en schaduw (25gr) met uitzicht op de Sado en de vele rijstvelden die hier zijn. Naast de camping is de plaatselijke voetbalclub gehuisvest en heeft een prachtig veld. De uitrusting van de jongens is net gewassen en hangt te drogen aan de rand van het veld. We hebben er een foto van gemaakt. Vanaf de camping is het een half uurtje lopen naar het oude centrum. Na een heerlijk bakkie koffie in een van de cafés aan de promenade maken we een rondje langs plekken die we nog niet hadden gezien: zoals de nieuwe arena en ook een gedeelte van de oude arena. De binnenkant van de 18de eeuwse Francisco kerk moet de moeite waard zijn. Alleen is hij gesloten. Dan maar een foto van de toren maken. Terwijl we daarmee bezig zijn horen we geklepper en komen er een aantal ooievaars aanvliegen die een plek proberen te veroveren in en van de nesten op de torens van de kerk. Helemaal te gek. Toch nog ooievaars gezien en dat in oktober. Is dit normaal?? Wij denken van niet. Ze zijn waarschijnlijk in de war door de uitzonderlijke warmte die er op dit moment in Portugal is.

Vijf dagen verbleven we in **Alcácer**. Op donderdag een mooie rit gemaakt naar het Natuur Reservaat do Sado. Een pracht gebied vol watervogels. Misten we in de voorjaarsreis in Zuid Frankrijk de flamingo's, nu hier hebben we ze wel gezien net als honderden ooievaars aangevuld met reigers, zilverreigers en meeuwen. Prachtig vinden we dat. In het plaatsje **Carrasqueira** dat in het natuurreservaat ligt leuke foto's kunnen maken van heel oude aanlegsteigers en boten. Of ze nog worden gebruikt weten we niet. Ook zie je hier typische lage leemhuisjes met strodaken. Zelfs een bij zo'n huis passend hondenhok ontbrak niet. Heel geinig.

We zien onderweg ook veel kurkeiken waarvan er een aantal net geschild zijn. Wat we nog niet hebben gezien zijn kuddes schapen onder die kurkeiken. Maar dat gaan we ongetwijfeld nog beleven.

Zaterdag 22 oktober, we gaan nu richting **Lagos**. Maar niet zonder een tussenstop bij het **Barragem de Monte da Rocha**, een stuwdam dat voor campers een begrip is. Hier heeft "Ma Flodder" een restaurant waar je heerlijk **Kip a la Piri Piri** kunt eten. En daar rijden we gewoon een paar km. voor om. Bovendien is de plek erg mooi.

Zondag 23 oktober na een mooie rit via gele en witte weggetjes, met zicht op heel veel kurkeiken, kwamen we bij het stuwmeer **de Monte da Rocha** aan. Maria en Manuel runnen nog steeds het restaurant. Het was er druk. Wil je kip? Is goed er wordt een kip van achteren gehaald en op de BBQ gelegd. Volgens Manuel eigen kip maar er zat nog een stickertje op van een supermarkt. Maar hij smaakte fantastisch. Net als de door Maria zelfgemaakte patat. Dat verdiende een paar Delftsblauwe klompjes. Vond ze leuk om te krijgen.

Het plan was om naar **Lagos** te gaan. Onderweg besloten we echter richting Spanje te rijden. Wilden naar een camperplaats in Tavira (hadden de keuze uit 3 plekken, dachten we) maar helaas pindakaas, allemaal opgeslokt door nieuwbouwprojecten. Laatste optie in Portugal was in **Praia da Manta Rota** op 8 km van de Portugees/Spaanse grens. Een prachtige nieuwe parkeerplaats achter het strand. Er stonden al zo'n 35 campers. Het weer is vandaag wat anders dan we gewend zijn. Veel wind en aan het eind van de middag donkere wolken. Het blijft echter droog. We hopen toch wel dat het niet het eind van deze mooie zomerperiode betekent. We zien het morgen wel weer.

Maandag 24 oktober we hebben vannacht noodweer gehad. Er is vreselijk veel regen gevallen en windhozen met onweer. We hoorden dat het dak van vliegveld **Faro** ingestort is door de vele regen die is gevallen. Maar nu om 11.00 uur is het leed weer geleden en zitten we weer in het zonnetje.

Zaterdag 29 oktober, alweer een week verder na het laatste verslag. We zitten op dit moment in **Cabopino**, een plaatsje ten oosten van **Marbella**.

Even een terugblik: we hebben leuke dagen gehad in **Praia da Manta Rota**. Het weer was na de zware storm en regenhoos van vorige week maandag wat onbestendig geworden.

Op **woensdag** besloten we om een toer door de omgeving te maken. We hebben nogal wat overnachtingsplekken opgekregen van medecamperaars die we willen gaan bekijken. Via de grote brug over de grensrivier **Guadiana** kom je in Ayamonte en vervolgens in **Isla Cristiana** en **La Antilla**. Je ziet hier ontzettend luxe hotels, appartementen en huizen. Maar het is heel duidelijk dat het seizoen voorbij is. Gesloten luiken voor de ramen en winkeltjes, barretjes en restaurants zijn gesloten. Ook heel veel te koop borden aan de gevels. De recessie? We rijden tot aan **Punta Umbria** en vinden inderdaad hele mooie camperplaatsen.

Op **donderdag** 27 oktober vertrekken we richting **Marbella** in Spanje. Een prachtige route om te rijden langs Sevilla en Utrera. Vooral het gedeelte tussen **Utrera** en **Ronda** is geweldig. Veel mooie stuwmeren waarvan het water wel smaragdgroen lijkt. Prachtige panorama's langs een weg vol bochten. Jammer dat het zo bewolkt is. Veel sinaasappelbomen en olijfbomen met eronder, in tegenstelling tot in Portugal, kuddes schapen. De bergwegen rond Ronda zijn spannend om te rijden maar ook hier weer schitterende vergezichten.

In **Cabopino** staan we op een ANWB-cheque [camping](#) die 200 m. van het strand zou liggen. Ja, misschien hemelsbreed maar je moet er eerst wel 2 autowegen voor oversteken dan een brug over en vervolgens nog 2 straten doorlopen. Je komt dan via Andy's bar op een smal stukje strand volgestouwd met strandstoelen en parasols die je kunt huren voor € 5 p.p.p.d. Niet helemaal onze stijl. We zijn de brede stranden van Portugal gewend waar je met je

eigen stoeltje heerlijk kunt zitten. Doordat er een behoorlijke wind staat zijn er veel kitesurfers in de zee die hun vaak spectaculaire sprongen door de golven vertonen.

Waarom dan nu op een chequercamping i.p.v. op een camperplaats aan het strand? Dat zit namelijk zo: Heb je **ff**? We waren een paar jaar geleden op een caravanbeurs in gesprek geraakt met een "aardige mevrouw" die ons d.m.v. een goed verhaal een gold card heeft verkocht compleet met een aantal overnachtingen erop. Als je 21 overnachtingen a € 14 zou kopen kreeg je de 22ste er gratis bij. Een voordeeltje dus. Helemaal gezien de prijsstijging in 2010. Dan werd de overnachting € 15. Ze vertelde dat net daarvoor een meneer er 3 x 21 had gekocht. Voordeel? Allereerst de 3 gratis overnachtingen en bovendien 63 x € 1. Nu hebben bij ons de woorden **gratis** en **kortingen** over het algemeen een geweldige aantrekkingskracht en we zeiden dan ook: doen we ook. Hebben we de eerste jaren geen omkijken meer naar het aantal overnachtingen dat op de kaart staat en hebben we wel de prijs van 2009.

Alleen stonden we toen niet stil bij het bedrag dat we moesten afrekenen. Pas bij het pinnen zagen we dat en vonden het toen zo gênant om te zeggen. Nee, dat doen we toch maar niet. Vandaar dat we in 2010 en 2011 voor ons gevoel "heel voordelig" op vakantie zijn. En we zijn niet eens **blond**.

Op **vrijdag** is de depressie, die de laatste week voor nogal wat wind en regen heeft gezorgd gelukkig overgetrokken, zodat we weer heerlijk in het zonnetje kunnen zitten. Wat zijn we toch (bruine) bofkonten. Bijna voor de camping stopt een bus die ons naar **Marbella** of **Fuengirola** kan brengen. En dat hebben we vandaag, **zaterdag** gedaan. **Marbella** is een van de exclusiefste Spaanse badplaatsen. Er zijn in de omgeving veel golfvelden. Het oude stadsgedeelte van Marbella is heel aardig om te zien. Leuke smalle straatjes met goed onderhouden huisjes en winkeltjes omgeven door veel planten en bloemen. Dit oude gedeelte is gedeeltelijk ommuurd met wat vroeger een Moors kasteel was. We bekijken de **Iglesia de Nuestra Senora de la Encarnacion**. Niet echt mooi vinden wij. En het **Museum de Grabado** dat in de 16de eeuw dienst deed als hospitaal voor de armen. Het is nu een kunstmuseum waar een werk van Picasso te zien is. Er zijn ook genoeg barretjes en eethuisjes en alles smaakt er uitstekend. We hebben ons best vermaakt vandaag.

De afgelopen week zijn we, behalve naar **Marbella** en **Fuengirola**, ook een paar dagen naar het strand geweest en dat was heerlijk. Het was op de camping in Cabopino het afgelopen weekend erg druk met Spaanse families die een lang weekend hadden. Dinsdag 1 november was het Allerheiligen en dat is in Spanje een Nat. feestdag. Het was ook het **Haloween** weekend waar hier veel werk van wordt gemaakt. Op maandagavond komen de kinderen verkleed als heks, spook of ander eng wezen langs de camper en roepen dan **truco/trato**. Het is dan de bedoeling dat je ze snoep geeft. In Ned. is dat het geval met Sint Maarten maar dan zingen de kinderen tenminste nog. Maar goed we hadden door wat de bedoeling was. Er was alleen een probleem: we hadden geen snoep in "huis". Gelukkig nog wat vingerpoppetjes, kleine kladblokjes en ander spul dat we altijd in voorraad hebben in de weggeefdoos. En dat viel helemaal in goede aarde.

Donderdag 3 november weer verder getrokken. Voorbij **Malaga** en **Motril** rijdende in de richting van **Almería** zie je langs dit gedeelte van de Costa del Sol ontzettend veel "plastic" kassen. Kilometers lang alleen maar witte warenhuizen voor tomaten en komkommers. Het **Westland** van Spanje. Erg lelijk om te zien. We hadden dit fenomeen een paar jaar

geleden al eens gezien maar nu is het volgens ons veel omvangrijker. Het plastic is nu wel van een betere kwaliteit. Maar mooi is anders.

Vrijdag 4 november verblijven we in een heel klein Spaans plaatsje **La Mamola**. We hadden er nog nooit van gehoord. Het is ook een gat van niks. We staan op camping [Castillo de Baños](#) aan een kiezelstrand. Zoals jullie wel meekrijgen van de diverse weermannen is het hier in Spanje behoorlijk aan het spoken. Veel wind en regen maar de temperatuur blijft rond de 20 gr. schommelen. Ons hoor je echt niet klagen want we zijn de afgelopen tijd behoorlijk verwend met heel veel zon en warmte.

Zaterdag 5 november zijn we in **Almerimar** aangekomen. Staan op een leuke plek aan de haven. Er staat behoorlijk veel wind. Heeft nadelen maar ook voordelen. Hebben vanuit de camper eersterang plaatsen op de surfers en de kitesurfers. Op de achtergrond de Sierra Nevada waar op enkele toppen al sneeuw te zien is. Erg leuk om te zien. Op een filmpje dat we geupload hebben zie je de hoge golven. En op de foto's de surfers en de Sierra Nevada.

Dinsdag 8 november, wat een fantastische plek om te verblijven. Alles werkt dan ook mee. Zitten aan het strand en de zon schijnt, is natuurlijk erg belangrijk 😊, en er staat nu geen harde wind meer. **Almerimar** is een luxe plaats, een soort Saint Tropez van Spanje. Een stuk of vier binnenhavens met de ene luxe boot naast de andere. Hoezo recessie? Er staan er wel een aantal te koop. Er zijn zelfs twee bootmakelaars. Alles in het plaatsje wordt goed onderhouden en bijgehouden. Alle planten en bomen zijn voorzien van een bevoeiingssysteem zodat ze een aantal maal per dag water krijgen. Op het strand om de 300m een douche. Helemaal super. Voldoende eettententjes en bijna alle koffietentjes hebben WIFI. Kaassie voor ons dus. En zolang het mooi weer blijft vind je ons in deze plaats.

Maandag 14 november na van verschillende kanten gehoord te hebben: "Hé, zitten jullie nog steeds op dezelfde plek?" We horen en lezen niets meer, toch maar besloten om een klein verslagje te plaatsen.

Het weer is nog steeds geweldig en we vermaken ons nog prima hier. Wel de laatste dagen wat meer wind gehad. Eergisteren was het wat bewolkt en dat was voor ons de reden om het achterland van Almerimar te gaan verkennen.

Dat achterland begint in de **Sierra da Gábor** en gaat verder in de **Alpujarras**. De Alpujarras is gelegen aan de relatief warme zuidflank van de **Sierra Nevada**, de hoogste bergrug van Spanje. Vanaf onze camperplek hebben we zich op een paar van de besneeuwde toppen van die Sierra Nevada.

Maar goed, de rondrit door de Alpujarras was geweldig mooi. Goede wegen (met EU geld aangelegd) met weinig verkeer zodat we af en toe konden stoppen om van het uitzicht te genieten. Af en toe deed het ons denken aan het landschap van Cappadocië in Turkije.

En dan zie je ineens een dorp op een van de hellingen liggen. Allemaal witte huizen met platte daken. Je ziet veel eiken en walnotenbomen en verder is het kaal. Ook een aantal plekken waar veel zonnepanelen staan voor de stroomvoorziening van zo'n dorp?

En dan een bakkie koffie drinken in een van de dorpjes in het dorpscafé waar alleen maar mannen zitten. Helemaal geweldig toch?

Maar we hebben nu wel de langste tijd gehad in Almerimar. Hebben een paar leuke camperplaatsen van medecamperaars doorgekregen. o.a. in Murcia. Dus eerst nog even naar boven langs de kust en dan het binnenland in. Maar jullie de stelling van camperaars: je

weet 's-morgens nooit waar je 's-avonds zal overnachten en dat is helemaal het geval als je TIJD genoeg hebt en het niet uit maakt waar je zal blijven. Als het zonnetje maar blijft schijnen en we kunnen fietsen en wandelen.

Dinsdag 15 november in het zuidoosten van Andalusië, in de provincie Almeria, liggen de **Sierra Alhamilla** en **Gabo de Gata**. De klimatologische omstandigheden lijken op die van Noord Afrika. In West Europa is er geen gebied te vinden dat zo droog is als deze woeste streek. Je ziet er veel bloeiende schijfcactussen en agaves. En we vinden het soms inderdaad wel wat lijken op Marokko.

Het eerste stuk vlak na Almeria is bijna volledig bedekt met "plastic kassen". Daar hebben we het al eerder over gehad. Als er iets is dat het landschap volledig verpest zijn het deze kassen wel.

We rijden verder het **Parque National de Cabo de Gata** in dat een gebied bestrijkt van 29.000 ha. We zien er uiteraard maar een klein stukje van.

Het was een onontgonnen gebied maar sinds een aantal jaar probeert men er een nieuwe costa van te maken. Overall schieten de hotels en appartementen uit de grond. D.w.z. daar is een start mee gemaakt. Maar waarschijnlijk door geldgebrek ligt de bouw stil en zie je dus alleen maar de kale muren wat hotels en appartementen hadden moeten worden. Jammer.

Op weg naar de vuurtoren van Cabo de Gata rijden we over een aantal haarspeldbochten en wanen ons in Noorwegen. De weg wordt steeds smaller en gaat steiler omhoog en we boffen enorm dat we geen tegenliggers hebben. Er wordt in deze streek veel zout gewonnen en dit park is voor een vogelliefhebber een aantrekkelijke plek. In een boekje lezen dat hier in het voorjaar wel 2000 flamingo's nestelen. Waar hebben we dat meer meegemaakt (daar trappen we niet meer in). Wat hebben we vandaag veel mooie natuur gezien. Helemaal tevreden komen we aan op camping Cuevas Mar in **Palomares**.

Vrijdag 18 november alweer de derde dag dat we verblijven op een echte overwinteringscamping. Maar dan wel een van de bovenste plank. Je hebt er mooie grote plekken, met grint i.p.v. zand of gras, eigen waterkraan en afvoer. En, dat is heel bijzonder ,een zwembad gevuld met zeewater. Het wordt elke dag voorzien van vers water (zeggen ze) en een binnenzwembad ook met zeewater maar dan verwarmd. Wat een luxe toch allemaal. Dat is ff iets anders dan een parkeerplaats of een gedoogplaats voor campers zonder voorzieningen. Maar die hebben dan weer het voordeel dat je er een kunt kiezen die pal aan het strand ligt. En daar moet je hier 1 km. voor lopen. Maar ja, je kunt ook niet alles hebben. Neem gerust een kijkje op de camping door op de volgende link te klikken.

<http://www.eurocampings.net/nl/europa/spanje/murcia/camping-los-madriles-100933/>

Op weg naar deze camping reden we de prachtige kustroute en waanden ons soms in Marokko of in Griekenland. Het was helemaal geweldig de uitzichten op de grillige rotsen en de mooie stranden. En dan de bergen met de diverse gekleurde lagen.

We hadden dit deel van Spanje nog nooit gezien maar het is geweldig mooi. En vooral met het zonnetje dat alles op z'n voordeligst laat uitkomen.

Vanaf gisterenmiddag is het bewolkt en er komen soms hevige buien over en dat blijft volgens de verwachting een paar dagen onbestendig. Maar we zeggen steeds maar: een buitje voor het stof en de aardbeien groeien er goed van. De temp. blijft echter goed 20 gr. Daar boffen we toch maar mee.

Donderdag 1 december, alweer een nieuwe maand en nog steeds zitten wij 's-middags in het zonnetje. Met een graad of 25 is het best uit te houden toch? Maar ff een terugblik op de afgelopen 2 weken. Want het laatste verslag was van 18 november toen we in Isla Plana op camping Los Madriles zaten. Was niet echt verkeerd daar maar als je alles gezien hebt en zelfs op een wat bewolkte dag een prachtige rit door het achterland hebt gemaakt is het weer tijd om verder te trekken en dat hebben we op zaterdag 26 november gedaan.

Tijdens die rondrit die we maakten kwamen we via de plaats **Lorca** uit in **Caravaca de la Cruz**, een stadje met in hun stadswapen een heel apart kruis. Er bestaat een heel verhaal over dit kruis waar ik jullie maar niet mee zal lastig vallen. Maar het plaatsje was in ieder geval leuk. Het hele gebied is prachtig. Heel afwisselend met droge gebieden en prachtige bergen. Ook de omgeving van **Cartagena** was de moeite waard om door heen te rijden. We hebben nooit geweten dat deze streek zo mooi is.

Maar goed we zitten nu op een hele gezellige camperplaats in La Marina vlakbij Alicante. Er is plaats voor zo'n 20 campers en de Duitse eigenaars Gerald en Flora doen erg hun best om het iedereen naar de zin te maken. Ze hebben ook een website: [camperpark Oasis](#) Zo hebben ze van de week een leuk etentje geregeld bij Appie Hein (een Belg die een fantastisch restaurantje heeft) waar we met alle campersaars heen gingen. Haal apart om met je rechter buurman Duits te moeten praten en met je linker buurman Engels. Dan ontstaan er af en toe toch hele komische spraakverwarringen. Ook een gezamenlijke BBQ ontbreekt natuurlijk niet.

Mooi breed strand en een aantal leuke plaatsjes in de buurt waar we met de fiets heen kunnen gaan. Het leven is goed hier in La Marina.

Woensdag 13 december gisteren aangekomen in Albir, een gezellige plaats net boven Benidorm. Het laatste verslag schreven we vanuit La Marina waar we op de camperplaats van Gerald en Flora stonden : [camperpark Oasis](#). Omdat we ons daar wel thuis voelden en er bovendien veel aardige mensen stonden zijn we er 16 dagen blijven hangen. Maar er is een tijd van komen en een tijd van gaan. En dat laatste was op maandag 12 december het geval. We hoefden maar 88 km te rijden om aan te komen in Alfas del Pi. Op de nieuwe camperplaats daar konden we onze draai niet echt vinden zodat we vandaag verhuisden naar [camping Cap Blanch](#) in Albir. Het is hier net of je in Nederland bent, alleen het weer is anders. Prachtige boulevard, met fietspaden, en een bargezellig centrum. Veel terrasjes, koffietenten en restaurantjes. Het is dat er in de winkels en straten al wat kerstversieringen zijn aangebracht want anders heb je echt niet op je netvlies staan dat het volgende week Kerstmis is. Komt natuurlijk door het heerlijke weer.

Vanuit deze plaats kunnen we tochtjes maken, met de trein of bus, naar leuke en interessante plekken in de omgeving. En de vlakke omgeving leent zich uitstekend voor diverse fietstochtjes. Dus we zullen ons best vermaken hier. Net als duizenden andere grijze duiven.

Woensdag 21 december, vandaag was het een fantastische dag. Volop zon met een temperatuurtje van 30 gr. in de zon.

Hebben daar natuurlijk volop van genoten. Niet te geloven toch over een paar dagen is het Kerstmis en dan zou je thuis zingen dat je een witte Kerst wilt. En hier zit je in je hempie in de zon. Geweldig toch, we boffen enorm.

's-Middags zitten we met Aad en Connie , een stel Ned. die op de camperplaats in **La Marina** hebben ontmoet, te borrelen voor de camper als ook de nieuwe burens aanschrijven. Blijkt de man Ruurd, een oud collega te zijn van het Min. v. Onderwijs. De wereld is klein.

Maar het wordt nog gekker. Nadat de zon in ondergegaan en het wat frisser wordt gaan we in de camper van Ruurd en Riekje (zijn vrouw) verder met de kennismaking en op de laptop van Ruurd zien we heel wat foto's voorbijkomen van de afgelopen jaren. Zien ik ineens Pieter en Nan voorbijkomen. Hé dat is Pieter, roep ik. Ken je die dan zegt Riekje. Ja natuurlijk. Heeft Riekje heel nauw met Nan samengewerkt. Het moet toch niet gekker worden. Het werden hele gezellige uurtjes. En tijdens die uurtjes bleek dat Aad de oom van Duco kent uit Leiden. **Oom Dick Snik** die vroeger niet onverdienstelijk bokste. Wat is de wereld toch af en toe ongelooflijk klein.

De afgelopen week hebben we Albir op verschillende manieren verkend. Wandelend en fietsend. De wandeling gaat over een asfaltpad. Het park is aangelegd met geld van de EU. Heeft maar !! een kleine **3 miljoen euro** gekost. Dus we hebben er ook een beetje aan mee betaald.

Je komt door een tunnel. Maar voordat je daar bent is er links een zandpad dat naar beneden loopt. Als je daar naar beneden gaat kom je uit bij een berginham (Caleta del Metge) met iets verderop een prachtig uitzicht op de baai van Althea, met in de verte de Penyal d'Ífach die omringd wordt door schitterende bergen die zo typerend zijn voor dit gebied van de Marina Baixa.

In de richting van de vuurtoren, na ongeveer 300m., kom je op een pad dat langzaam afdaalt naar de mijnen. Deze fenistische mijnen zijn later door de Romeinen gebruikt. Het oker dat ze uit de mijnen haalden werd voornamelijk gebruikt als kleurstof maar toen aan het einde van de vorige eeuw andere middelen werden gebruikt werden de mijnen gesloten. Ongeveer 500 m na de tunnel gaat de weg met een flauwe bocht naar boven. Aan de rechterkant van de weg bevindt zich een natuurlijke opening in de berg die de naam "De mond van de walvis" (Boca de la Ballena) heeft gekregen.

Aan het einde van de weg kom je uit bij de vuurtoren van Albir waar je omheen kunt lopen en een fantastisch uitzicht hebt . Na een pauze loop je weer terug naar Albir over dezelfde weg.

Er zijn verschillende groepjes schoolkinderen die uitleg krijgen over al het moois dat hier te zien is. Opvallend is dat ze allemaal aandachtig luisteren naar wat de meester aan het vertellen is. Ook wordt het kerstlied Jingle Bell aan de lopende band door de meiden van een van de groepen gezongen. Wij zijn toen ook maar gaan zingen maar dan wel: een potje met vet. Dat vonden ze wel wat.

Vanuit **Albir** is het een maar een paar km. fietsen naar de stad **Altea** dat een leuke boulevard heeft en een station vanwaar je naar Calpe of Alicante kunt reizen. Het heeft een leuk centrum en een oud centrum met leuke kleine straatjes.

De stad **Altea** is gesticht door de Iberianen en de Romeinen. In 1244 is Altea heroverd door Jaime I van Aragon. Een van de toeristische trekpleisters is de kerk "**Virgen del Consuelo**" of ook wel genoemd "Nuestra Senora del Consuelo" , welke eenvoudig te herkennen is aan de pittoreske blauwe koepels. Deze is gebouwd boven aan de heuvel. Daar boven heb je een fantastisch uitzicht over de baai en in de verte (vandaag, dinsdag 20 dec.) niet helemaal zonder nevel zie je de hoogbouw van Benidorm. Dat is wel gaaf om te zien.

Het aantal inwoners van Altea bedraagt 20.000 waarvan 11.000 van buitenlandse afkomst met een gemiddelde leeftijd van boven de 60.

De dagen gaan snel hier. Je staat 's-morgens al wat later op en als je gegeten hebt en koffie hebt gedronken pak je de fiets of doe je de wandelschoenen aan om wat te gaan bekijken. Onderweg een terrasje pakken voor een bakje koffie of een hapje. Wat hebben we toch een

rotleven he. Zo vliegen de dagen hier voorbij. En voordat je het weet is het Kerstmis en Oudjaar en 2012. En dan gaan we weer denken aan de terugreis naar Nederland.

Woensdag 28 december, nog 3 dagen en dan is het jaar alweer voorbij. Er komt dan niet alleen een einde aan dit jaar maar ook aan deze reis. Wat begon als een najaarsreis is geëindigd als een kleine overwinteringreis. We hebben het ontzettend naar onze zin gehad. Veel gezien en leuke mensen ontmoet en natuurlijk prachtig weer gehad.

Op de plaats, waar we het jaar **2012** zullen begroeten, zijn we nu twee weken. En het is grandioos hier.

Je kunt ook vele kanten op. We zijn een dagje naar **Calpe** geweest. Vanuit Altea met de trein was het een leuk ritje. Vanaf het station is het nog een heel eind tippelen naar het oude centrum van Calpe en de boulevard. We hadden de aansluitende bus gemist en waren een manier aan het bedenken om er zonder al te veel inspanning toch te komen toen er vrouw aan ons vroeg: "Waar willen jullie naar toe"? Hoezo zien we er Nederlands uit? De aardige mensen (uit Friesland) hebben ons een lift gegeven. Erg aardig.

Het symbool van de Costa Blanca in Calpe is de **Penon de Ifach**. Het behoort tot een van de kleinste natuurreservaten van Spanje. De 332 meter hoge kalkrots beslaat een oppervlakte van 35 are, vanaf de top schijn je een van de mooiste uitzichten aan de Costa Blanca te hebben. Wij zijn er niet aan begonnen omdat we niet de goede schoenen aan hadden. Dan maar langs het strand naar het oude centrum van Calpe, waar we via een bewegwijzerde route, de beschilderde huizen hebben ontdekt. Ook via een pad, dat naar een hoger gelegen kerkje leidde, kwamen welangs veertien zogenaamde kruiswegstaties. Een kruiswegstatie is een schilderij of reliëf dat een scène uit de lijdensweg van Jezus en zijn stervensproces uitbeeldt. Wel heel apart eigenlijk zoiets te vinden vlak voor de Kerst.

Verder is het een gezellig dorpje niet meer maar ook niet minder.

En je kunt natuurlijk niet om Benidorm heen. Heel erg druk en heel erg toeristisch. Je kunt over de hoofden van de mensen lopen.

Wat opvalt is dat er erg veel juweliers zijn en dat terwijl de goudprijs op dit moment hoog is. Ook veel Chinese winkels waar je voor een appel en een ei de grootst mogelijke rotzooi kunt kopen. En niet te vergeten de parfumerieën. Het barst er van. Waar het ook van barst zijn de rollators en de scootmobielen. Zelfs een tandem scootmobiel zie je hier. Overal te huur en je kunt er zelfs een proefrit regelen. Handig toch?

Voor een dagje is **Benidorm** wel leuk en gezellig. Je hoeft niet te zoeken naar een terrasje of een eettentje.

Gisterenavond een nieuw spel geleerd van Ruurd en Riekje: **Keezen**. Een combinatie van Mens erger je niet en pesten. Heel gezellig was het. Niet alleen het spelletje maar ook het napraten. Voor we het wisten was het 2.30 uur. Maar goed dat we konden uitslapen 😊.

Dit is het laatste verslag dat we deze reis maken. Het plan is om op 2 of 3 januari aan de terugreis te beginnen. Dus het eerstvolgende verslag zal vanuit Zoetermeer gepost worden.

Dit is het laatste verslag dat we deze reis maken. Het plan is om op 2 of 3 januari aan de terugreis te beginnen. Dus het eerstvolgende verslag zal vanuit Zoetermeer gepost worden.

Vanuit Albir een hele gezellige jaarwisseling en een heel goed 2012.

Nieuwjaarsgroet uit Albir

Op de eerste plaats willen wij iedereen een heel gelukkig en gezond 2012 toewensen.

Er zou eigenlijk geen nieuw bericht meer worden geplaatst maar de foto's die op Oudejaarsavond en nieuwjaarsdag zijn gemaakt (door **Ruud Bokma** en **Ria**) vonden wij zo geslaagd dat we ze toch maar in een album gezet hebben.

Ook een video (door **Duco** gemaakt) van de nieuwjaarsduik in **Albir** willen we jullie laten zien.

Als er dan geen bericht bij wordt geplaatst krijgen jullie daar geen bericht van. Dus vandaar deze extra bulletin.

Tot ziens of horens in Zoetermeer.

P.S. Heel erg bedankt voor alle berichtjes die we van jullie hebben ontvangen. Hebben we erg gewaardeerd.

Weer heelhuids thuis

Dinsdag 3 januari was het de dag van afscheid nemen van een aantal aardige mensen waarmee we toch een paar weken hebben doorgebracht. Waarom bleven we niet nog een tijdje?? Het was toch gezellig en het weer was perfect.

Kan allemaal wel zo zijn maar we hadden ons voorgenomen om naar huis te vertrekken en voor de terugreis een weekje uit te trekken. En als dat plan eenmaal in het koppie zit dan kan niemand je daar mee van af brengen. En eerlijk is braaf we hebben er toch al bijna 4 maanden op zitten. Hadden we van te voren toch niet gedacht. We hebben een fantastische tijd gehad met bijna alle dagen prachtig weer.

Maar er is een tijd van komen en een tijd van gaan. En voor ons is tijd van gaan (naar huis dan) aangebroken.

We hebben er uiteindelijk **5 dagen en 2050 km.** over gedaan om thuis te komen.

Zaterdag 7 januari om 12.00 uur parkeerden we de camper in de straat en het weer heerlijk om thuis te zijn.

Home Sweet Home.

Wat is alles in je huis dan groot en mooi. Helemaal geweldig. Iedereen weer kunnen begroeten en de kleintjes (en natuurlijk ook de groten) weer zien en met ze knuffelen is toch wel heel erg fijn.

Maar we hebben in ieder geval een zeer positive indruk van het overwinteren in het warme zuiden gekregen. Het is zeker de moeite waard en kunnen het dan ook iedereen aanbevelen.